

РЕШЕНИЕ

№ 39559

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 30.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6863**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК вр. чл. 118, ал. 1 и ал. 3 от КСО.

Образувано е по жалба от И. М. М. срещу Решение № 1040-21-380/20.06.2025 г. издадено от директор на ТП на НОИ С. град, с което са оставени без уважение жалбите на М. от 11.06.2025г. и 13.06.2025г. срещу Разпореждане № 214-00-7013-3/09.06.2025г. на ръководителя на осигуряването за безработицата.

Жалбоподателят посочва, че е изгубил оригиналните си документи, удостоверяващи трудов стаж- трудова книжка, военна книжка, УП от различни работодатели. Същият е предоставил на органа тези от тях, с които е успял да се снабди отново, но не всичко е възстановил. Твърди, че по повод подадено заявление за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст през 2024г. е предоставил на органа всички оригинални документи, които са били налични към онзи момент /преди да бъдат загубени/, като административното производство е приключило с Разпореждане № [ЕГН]/45/14.06.2024г. , с което му е била отказана пенсия, поради липса на изискуемия трудов стаж- същият не отговарял на изискванията по чл.68 ал.1 от КСО поради липса на достатъчно осигурителен стаж, нито на ал.3 – поради ненавършване на 67г. възраст., т.е органът е разполагал с тази документация и изводите от нея биха могли да се ползват в новото административно производство. Сочи, че до 14.04.2025г. е работил в „Томика Консулт“ЕООД, но след съкращаването му е подал молба за обезщетение за безработица.

Отправено е искане за отмяна на оспореното решение, даване на указания за изследване на всички относими обстоятелства и ново произнасяне.

Ответник - Директора на ТП на НОИ С. град, чрез процесуален гл. юрисконсулт А. оспорва жалбата.

Съдът приема за установено следното:

Със Заповед № ЗП-4/10.04.2025г. /л.77/, издадена от управителя на "Томика Консулт" ЕООД е прекратено трудовото правоотношение между дружеството и И. М. М., считано от 14.04.2025г.

От жалбоподателят е подадено заявление вх. № 214-00-7013/12.05.2025г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО /л. 74—76/.

С разпореждане от 19.05.2025г. производството е било спряно до представяне от М. на изисканите с уведомително писмо документи, удостоверяващи трудов/осигурителен стаж/л.8/. На писмото същият е отговорил, че през м.май 2024г. е получил отказ за отпускане на пенсия от ТП на НОИ С. град, и тъй като не открива нужните документи, моли служебно да се изиска наличната при органа информация, дадена в предходното производство.

С разпореждане от 09.06.2025г. производството е възобновено с мотиви, че И. М. не е представил в срок изисканите с писмото оригинали на документи за удостоверяване на трудов/осигурителен стаж.

По преписката е представено копие на Удостоверение от „В и К“ ЕАД, копие Удостоверение от Военно окръжие Първа степен С., копие на трудова книжка.

С Разпореждане № 214-00-7012/09.06.2025г. е отказано отпускане на Парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО, поради не представяне в срок на необходимите редовни документи, а представените и данните по чл. 5 ал.4 т.1 не дават основание за отпускане на обезщетение.

На 10.06.2025г. /л.23/ с писмо, жалбоподателят е уведомен, че представените от него оригинали на документи –военна книжка, трудова книжка -2бр. по повод негово заявление № 2113-21-1131/05.03.2024г. са били върнати и лично получени от него на 21.06.2024г. посочено е, че за да бъде извършена обективна преценка на правото на ПОБ първо следва да бъде извършена преценка на правото за пенсия, поради което е нужно да се представят оригиналите на документите.

Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, напротив, в няколко писма до органа същият заявява, че действително е получил, но е загубил оригиналите на цитираните документи. Предвид факта, че същите са били на разположение на органа по негово заявление от 05.03.2024г. и въз основа на тях органът се е произнесъл с Разпореждане№ [ЕГН]/45 от 14.06.2024г., то установените в този акт факти и обстоятелства биха могли да се ползват за произнасяне и в настоящето производство.

По делото е приложено Разпореждане № [ЕГН]/45 от 14.06.2024г. издадено по повод заявление № 2113-21-1131/05.03.2024г. на М. за отпускане на лична пенсия за стаж и възраст на осн. чл. 68 от

КСО. Видно от същото, след анализ на представените документи за осигурителен стаж и данни от регистъра на осигурените лица по чл.5 ал.4 т.1 от КСО е признат такъв в размер на 32г.,03м. и 13 дни. Изводът на органа е, че лицето няма право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като не отговаря на изискванията да има изискуемите 39 г. и 06м. осигурителен стаж.

В хода на административното оспорване на Разпореждане № 214-00-7012/09.06.2025г. е произнесено Решение № 1040-21-380/20.06.2025г. издадено от директор на ТП на НОИ С. град, като прието, че жалбата срещу Разпореждане № 214-00-7013-3/09.06.2025г. е неоснователна поради следното:

Прието е, че М. е навършил възрастта за пенсия по чл. 68 от КСО на 17.06.2024г. На 20.05.2025г. по електронен път на жалбоподателят е изпратено писмо за представяне на оригиналите на документи, удостоверяващи осигурителен стаж и възраст. Тъй като такива не са били представени в срок, на осн. чл.54л от КСО преценка за правото на обезщетение за безработица не може да бъде направено без да бъде направена такава за правото на пенсия, което става въз основа на оригиналните документи. По тези съображения е потвърдено оспореното разпореждане.

С оглед установеното съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу Решение № 1040-21-380/20.06.2025г. издадено от директор на ТП на НОИ С. град е подадена на 30.06.2025г г. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 117, ал. 5 от КСО, от лице с правен интерес, пред надлежен съд, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - директора на ТП на НОИ С. град, в съответствие с чл. 117, ал. 3 КСО. Приложена е заповед №1712/07.08.2015г.за заемана длъжност от издателя на акта. Решението е в писмена форма. Изложени са фактически и правни основания за издаване на решението при спазване на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Разпореждане №214-00-7012/09.06.2025г. също е издадено от компетентен орган видно от Заповед №1015-21-98/16.05.2023г.

По съдебното производство е представено удостоверение, че И. М. не е пенсионер и към 30.06.2025г. не е направил искане за отпускане на пенсия. Представено е второ удостоверение, че към 13.10.2025г. М. не е направил искане за отпускане на пенсия.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 от КСО, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

В настоящия случай спорът се заключава в това дали лицето М. не е придобил право на пенсия за

осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168. Тъй като същият не разполага с оригиналите на нужните за тази преценка документи, органът е заключил, че не може да продължи с преценката относно наличие на право на парично обезщетение за безработица. Проверка на останалите обстоятелства не е извършвана или ако такава е извършена не е посочено какви данни са установени.

По спорния въпрос е налице произнасяне на органа – длъжностно лице по „ПО“ А. С., чиито изводи са формирани към 14.06.2024г., датата на издаване на Разпореждане № [ЕГН]/14.06.2024г. по повод заявление на М. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към тази дата е признато, че М. има стаж от 32г., 03м. и 13 дни. Очевидно е, че към момента на подаване на заявление вх. № 214-00-7013/12.05.2025г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО не е възможно лицето да има вече изискуемия стаж от 39г и 06м., за да придобие правото на пенсия. Независимо от обстоятелството, че лицето не може да представи оригиналите на исканите документи- трудови книжки и военна книжка, то не подлежи на съмнение нито установеното в Разпореждане № 5911176945от 14.06.2024г., носещо освен подписа на издателя му, но и подписите и на двама експерти към ТП на НОИ С. град, доколкото конкретните установявания в него се базират именно на оригиналите на същите документи, които се изискват и в производството по чл. 54а от КСО, а изводите са направени от същия орган, нито обективната невъзможност в рамките на една година да се придобие стаж в размер на 7г. и 3м.

Следователно, при констатираната невъзможност на лицето да представи оригиналите на посочените документи, която невъзможност очевидно не може да бъде преодоляна както към процесното решение, така и за в бъдеще, то органът е разполагал с редица способности да установи както обстоятелството, че към момента на подаване на заявлението за обезщетение за безработица лицето няма изискуемия стаж за придобиване правото на лична пенсия, така и че не получава такава, а от друга страна да извърши нужните проверки на данни за наличие на останалите основания за признаване на правото на обезщетение, респективно какъв би бил неговия размер. Решението на органа не е съответно на целта на закона и на конституционно гарантираното право на обществено осигуряване, което обхваща различни и отделни материални субективни права на гражданите на осигурителни плащания (обезщетения и помощи), които се обезпечават чрез системата на социалното осигуряване, създадена със законова уредба.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 174 от АПК, вр. чл. 118, ал. 3 от КСО, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-380/20.06.2025 г. издадено от директор на ТП на НОИ С. град.

ВРЪЩА на директора на ТП на НОИ С. град административната преписка за издаване на разпореждане за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО от компетентния административен орган, по заявление № 214-00-7013/12.05.2025г. на И. М. М. съобразно мотивите на решението в 14 – дневен срок от получаване на административната преписка.

Решението е окончателно на основание чл. 119 във вр. чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "б" от КСО.

